

[Inger Stilling Pedersen]

blive meget belastende. Det er i forvejen meget belastende med de arbejdstider, man har i dag. Man kan jo høre, hvor lykkelige nogle kan være, hvis de har skiftet job og nu ikke skal arbejde fredag aften og torsdag aften og lørdag, hvor de fleste helst vil være fri.

Egentlig burde vi nok henimod, at lørdagen var fri for dem, der står i butik. I vores forslag i sin tid foreslog vi også juleaftensdag som fridag. Nu nærmer vi os snart den hektiske tid, som i parentes bemærket egentlig ikke har ret meget med jul at gøre, men som for en masse mennesker betyder, at de kan se frem til, at de i hvert fald 1. juledag dødtrette kan falde ned. Dog har de en fordel i år, at juleaftensdag falder på en søndag. Jeg har gjort mig ulejlighed at tale med flere, som arbejder i butik, og som glæder sig over, at der i år er en mulighed. Man kan måske sige, at det kan man så indføre frivilligt, men der er jo mange, der har udtalt, at det er umuligt; hvis ikke man lokalt kan blive enige, så bliver alle nødt til at holde åbent af hensyn til konkurrencen.

Det lyder så nemt og så let at sige: vi giver bare frihed, så ordner det hele sig af sig selv. Det gør det bare ikke. Det er rigtigt, som hr. Ole Olsen nævnede, at vi også må tænke på de ansatte. De udgør en meget stor gruppe, heriblandt mange kvinder, og jeg vil gerne understrege igen, at de har dårlige arbejdsvilkår i dag.

Der er også forbrugerne, men man skulle jo synes, at med den lange åbningstid, man har i dag, måtte det være muligt for forbrugerne at få tilfredsstillet deres behov. Vi må heller ikke glemme, at efter den nuværende lukkelov er der mulighed for at ændre tidspunkterne. Der er jo ingen, der siger, at man lige skal have åbent derfra og dertil; man skal bare holde sig inden for tiden, der er afsat, og kan så ellers gøre, som man vil.

Der er en anden ting, som jeg også gerne vil fremhæve, og det er kiosksalget. Man nævnede, at der foregår så mange ting i dag. Ja, det gør der, og hvorfor? Fordi vi har en tendens til herhjemme, at vi bare overtræder loven, og så indregner vi en vis del til at betale de bøder, der falder. Men vi må ikke glemme, at dem, det går ud over, når vi tager så lempeligt på det, som vi gør nu, det er de små handlende. Skal de betale en bøde på 5.000 kr. f. eks., kan det betyde, at den butik holder op. En større butik kan betale 15.000

kr. eller mere i bøde, det betyder ikke så meget i et stort budget.

Jeg synes virkelig, der er grund til, at vi i udvalget får talt lidt om butikstid igen. Der er nok visse ting, det kunne være rart at se lidt på, også på, om de sanktioner, vi anvender over for dem, der overtræder loven, fungerer. I stedet for at sige: når folk overtræder loven, så er det bedst, at vi ophæver den. Sikke konsekvenser det ville få herhjemme!

Vi kan absolut ikke anbefale lovforslaget.

Schak Nielsen (DR):

Hvis man er liberal – og det er der jo mange der siger de er – så ønsker man vel den størst mulige frihed for sig selv, og man ønsker det vel også for andre, hvis man da er rigtig liberal. Man ønsker vel også den mindst mulige indblanding fra andre menneskers og fra det offentliges side.

Jeg kan ikke se andet end, at det er svært at finde en begrundelse for at hindre hr. Hansen og undertegnede i at lave en handel kl. 10 om formiddagen, men hvorfor skulle man så hindre os i at lave den kl. 10 om aftenen, hvis det i øvrigt passer os? Det hører vel også med til de liberale principper. Ellers er de ikke så meget værd.

Der er en lang række praktiske ting, vi må tage i betragtning. Butikshandelen har indrettet sig på den eksisterende lukkelov og den tidligere lukkelov, og under den har den størst tænkelige butiksød fundet sted. Det er vel ikke lukkelovens skyld alene, men det er under de forrige lukkelove, at butiksøden har ramt de små butikker.

Hvis man nu ophæver lukkeloven, som det er foreslået her, så vil der komme en strukturændring, det er klart, og det kunne da godt tænkes, at de små butikker vil få en opblomstring, mand- og konebutikker og publikumsorienterede værksteder og lignende ting. Jeg synes, det er lidt af et overgreb fra samfundets side, at det skal låse os inde i et bestemt mønster, og butiksmønsteret siger altså stort set fra 9 til 17.30 – med et utal af undtagelser, dels for brancher, dels i geografiske områder, sommerhusområder o. lign. samt kiosker og rejseorienterede udsalg.

Den liberalisering, der er blevet foretaget for 2½ år siden, er sådan en underlig mellemting, det er et mærkeligt kunstprodukt, og det indeholder en tilfældig favorisering af